

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Enhed: Primsund
Sagsbeh.: SUMBBM
Sags nr.: 1302153
Dok. Nr.: 1318603
Dato: 23. januar 2014

**Udkast
Forslag til lov om solarier**

§ 1. Lovens formål er at beskytte mennesker mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling.

§ 2. Loven gælder for offentligt tilgængelige solarier, som stilles til rådighed for kosmetisk brug.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) UV-lyskilde: Enhed, der på elektrisk basis udsender UV-lys (ultraviolet stråling) med bølgelængder større end 250 nm og mindre end 400 nm, som er modelleret efter solens stråler. Den ultraviolette stråling er af typen UVA og UVB.
- 2) Solarium: Et anlæg bestående af en opsætning af en eller flere UV-lyskilder med henblik på kosmetisk bestråling af personer og med tilstrækkelig automatik og afskærmning til at forhindre utilsigtet bestråling af såvel personen, der anvender solarieret, som tredjemand.
- 3) Solcenter: En lokalitet, hvor der stilles et eller flere solarier til rådighed for forbrugere.
- 4) Bemandet solcenter: Et solcenter, hvor anvendelsen af solarier er under direkte og stadig overvågning af en person med tilstrækkelig viden om solariers potentielle skadegørende virkninger, og som er i stand til at rådgive personen, der søger kosmetisk udsættelse for UV-lys.
- 5) Utilsigtet bestråling: Bestråling der overstiger det, der påføres personer ved korrekt opsætning, vedligehold og brug af solarier.
- 6) UV-type 1: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder længere end 320 nm og karakteriseret ved en relativ høj intensitet i intervallet 320 nm til 400 nm.
- 7) UV-type 2: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder både kortere og længere end 320 nm og karakteriseret ved en relativ høj intensitet i intervallet 320 nm til 400 nm.
- 8) UV-type 3: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger er forårsaget af stråling med bølgelængder både kortere og længere end 320 nm og karakteriseret ved en begrænset intensitet i hele UV-båndet.
- 9) UV-type 4: Solarium, der medfører, at de biologiske virkninger hovedsageligt er forårsaget af stråling med bølgelængder kortere end 320 nm.

§ 4. Indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at solarieret opfylder følgende krav:

- 1) Den effektive bestråling må ikke overstige $0,3 \text{ W/m}^2$ vægtet efter rødmepåvirkningsspektret, der fremgår af tabellen i bilag 1.
- 2) Solarieret skal være afmærket med UV-type. Solarier, der anvender lysrør, skal være afmærkede med et ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør der skal anvendes i det enkelte solarium. Solarier, der anvender andre strå-

lekilder end lysrør, skal være mærket med en typeangivelse af lyskilder, der anbefales anvendt.

- 3) Solariet skal være udstyret med timer, der kan indstilles i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisning, og solariet skal afbrydes automatisk, inden eksponeringstiden overstiger 110 procent af den indstillede værdi.
- 4) Timerens højeste indstilling skal medføre, at solariet afbrydes senest, når en samlet stråledosis på 800 J/m^2 er opnået.
- 5) Solariet skal være indrettet, så ingen utilsigtet kan udsættes for solariets stråling.

Stk. 2. Indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at forbrugeren af solariet har adgang til beskyttelsesbriller, der yder tilstrækkelig beskyttelse af øjnene forfra og fra siden og overholder følgende krav til filtreringsegenskaber:

- 1) For UV-stråling ved bølgelængder større end 250 nm og lig med eller mindre end 320 nm må den maksimale transmission ikke overstige 0,1 procent af den effektive bestråling fra lyskilden.
- 2) For UV-stråling ved bølgelængder større end 320 nm og lig med eller mindre end 400 nm må den maksimale transmission ikke overstige 1 procent af den effektive bestråling fra lyskilden.
- 3) For UV-stråling ved bølgelængder større end 400 nm og lig med eller mindre end 550 nm må den maksimale transmission ikke overstige 5 procent af den effektive bestråling fra lyskilden.

Stk. 3. Indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at en let forståelig betjeningsvejledning er ophængt på eller ved solariet.

Stk. 4. Indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal sikre, at skiltning med det af Sundhedsstyrelsen udarbejdede oplysningsmateriale med information til forbrugeren om generelle sundhedsråd er ophængt på en fremtrædende plads.

Stk. 5. Solarier af UV-type 4 er ikke tilladt.

Stk. 6. Solarier af UV-type 1 eller UV-type 2 er kun tilladt i bemandede solcentre.

Stk. 7. Solarier af UV-type 3 er tilladt i bemandede og ubemandede solcentre.

Stk. 8. Ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter bestemmelser om krav til uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre.

Stk. 9. Ministeren for sundhed og forebyggelse kan i særlige tilfælde undtage et solarium fra de i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6, nævnte krav efter udtalelse fra erhvervs- og vækstministeren. I visse tilfælde kan ministeren for sundhed og forebyggelse indhente supplerende udtalelse fra beskæftigelsesministeren.

§ 5. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at loven og de i medfør af loven udstedte regler overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af kontrolforpligtelserne efter stk. 1. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage målinger af solariers udstråling m.v. samt øvrige undersøgelser af solarier, der er nødvendige efter stk. 1.

Stk. 3. Indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal betale et beløb til Sikkerhedsstyrelsen for styrelsens udgifter til kontrolmåling af et solarium i et solcenter, hvis det ved en kontrolmåling konstateres, at bestemmelserne i § 4, stk. 1, nr. 1, og § 4, stk. 5 eller 6, er overtrådt. Hvis en kontrolmåling ikke kan udføres på grund af indehaverens, forpagterens eller foreningens forhold,

kan denne i særlige tilfælde pålægges at betale et beløb til Sikkerhedsstyrelsen for udgifterne forbundet hermed.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige private virksomheder til at foretage kontrolmålinger efter stk. 2, 2. pkt., af solariers udstråling m.v.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 6. Solcentre skal registreres hos Sikkerhedsstyrelsen. Det er ikke tilladt at stille et solarium til rådighed i et solcenter, der ikke er registreret.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen offentliggør en oversigt over de registrerede solcentre.

§ 7. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 8. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at myndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af myndighederne som afsender.

§ 9. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning straffes med bøde indehaveren eller forpagteren, der overtræder § 4, stk. 1, nr. 1, § 4, stk. 5 og 6, og § 6, stk. 1.

Stk. 2. I regler, der udstedes i medfør af § 4, stk. 8, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. august 2014.

Stk. 2. For solcentre, hvor der drives solcentervirksomhed ved lovens ikrafttrædelse, finder § 6, stk. 1, 2. pkt., først anvendelse pr. 1. november 2014.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med forslaget er at beskytte mennesker mod skadelige virkninger af stråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier ved ikke-lægelig behandling.

Det er regeringens holdning, at forbrugerne skal kunne have tillid til, at solarier, der gratis eller mod betaling stilles til rådighed for forbrugeren på et offentligt tilgængeligt sted, er så sikre som muligt og forbundet med så lille en sundhedsmæssig risiko som muligt. Det er også regeringens holdning, at forbrugerne skal kunne anvende solarierne på et oplyst grundlag og dermed selv bidrage til at minimere den sundhedsmæssige risiko ved brugen.

Regeringen foreslår derfor, at der stilles krav til apparaturet i solcentre og til dets anvendelse for at sikre beskyttelse af forbrugeren. Videre foreslår regeringen krav om synlig skiltning af generelle sundhedsråd ved offentligt tilgængelige solarier. For at sikre en høj regelefterlevelse foreslås der også fastsat skærpede straffebestemmelser og regler om kontrol med solcentre.

De enkelte forslag gennemgås nærmere nedenfor.

2. Baggrund for lovforslaget

2.1. Den tværministerielle arbejdsgruppes overvejelser

Den daværende økonomi- og erhvervsminister nedsatte i foråret 2011 en tværministeriel arbejdsgruppe om solarier med deltagelse fra Erhvervs- og Vækstministeriet, Beskæftigelsesministeriet og Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Baggrunden var blandt andet, at Sikkerhedsstyrelsen med hjemmel i produktsikkerhedsloven i 2010 gennemførte en række tilsyn på solarieområdet for at kontrollere, om solarierne i primært solcentre lever op til sikkerhedskravene. Tilsynet omfattede blandt andet kontrol af solarietyper, solariernes UV-udstråling, og om solarierne var korrekt mærkede. Kontrollen viste, at der er problemer på solarieområdet, som kan gå ud over solariebrugernes sikkerhed og sundhed. Især er det et problem, at der er solarier, hvor UV-udstrålingen er for høj i forhold til den maksimale udstrålingsgrænse på $0,3 \text{ watt/m}^2$, som er anbefalet Scientific Committee on Consumer Products.

Den tværministerielle arbejdsgruppe om solarier har analyseret, hvilke tiltag, der vil højne og fastholde sikkerheden på området, samt hvordan der kan sikres øget regelefterlevelse på solarieområdet. Arbejdsgruppens rapport fra 2012 indeholder en række konkrete vurderinger af tiltag vedrørende anvendelse af solarier i solcentre, og peger på et reguleringsbehov på tre områder:

1. Solariers udstråling og UV-type
2. Beskyttelse af forbrugeren
3. Tilsyn med anvendelse af solarier.

Med lovforslaget lægges der op til at implementere flere af arbejdsgruppens anbefalinger.

Ad. 1: Udstråling og UV-type

Det fremgår af rapporten fra den tværministerielle solariearbejdsgruppe, at solarier kan opdeles i fire UV-typer med forskellige grader af henholdsvis UV-A og UV-B stråling. UV-B stråling har 3-4 gange større evne til at fremkalde rødme og forbrænding, som ved samme mængde UV-A stråling.

Brugere af solarier af UV-type 1 og 2 kan forledes til at bruge solarierne i længere tid end brugere af solarier af UV-type 3, da solarier af UV-type 1 og 2 har en større udstråling af typen UV-A end solarier af UV-type 3, og dermed en lavere forbrændingsrisiko. Brugeren vil derved få en højere samlet eksponering af UV-lys, som er mistænkt for at være hovedårsagen til hudkræft, herunder ondartet modermærkekræft, der er den mest alvorlige form for kræft i huden. Risikoen for fejlbetjening af solarierne kan således være højere ved UV-type 1 og 2 end ved UV-type 3. UV-type 4 solarier har en højere grad af UV-B-stråling end de øvrige solarier, og øger derfor den enkelte brugers relative risiko for at få forbrændinger.

Det indgår derfor i arbejdsgruppens anbefalinger at fastsætte konkrete regler om maksimal udstråling fra solarier, om anvendelse af de forskellige typer af solarier (UV-typer), om vedligeholdelse af solarier og om kontrol. Der indgår ligeledes i anbefalingerne forslag om forbud mod brug af solarier for personer under 18 år.

Ad 2: Beskyttelse af forbrugeren

Det fremgår af arbejdsgruppens rapport, at standarden EN 60335-2-27 stiller en række krav til særlige sikkerhedsforanstaltninger ved markedsføring af solarier. Solarierne skal eksempelvis leveres med to par beskyttelsesbriller og være udstyret med en timer. Der er desuden en række krav til mærkning og brugsanvisning. Standarden er ikke juridisk bindende. På grund af sundhedsfaren er der behov for vejledning af forbrugerne.

Det indgår på den baggrund i arbejdsgruppens anbefalinger at fastsætte konkrete regler om, at solcentrene stiller beskyttelsesbriller, der lever op til standardens krav, til rådighed for forbrugerne, da der er risiko for at udvikle symptomer svarende til sneblindhed, hvis øjnene ikke er dækket tilstrækkeligt imod strålingen.

Der er forekommet tilfælde i udlandet, hvor forbrugeren, der er faldet i søvn i solarieret, er blevet alvorligt forbrændt, fordi solariets timer var defekt. Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at solarier udstyres med en timer, som kan indstilles i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisninger, og at der stilles krav om, at solarieret automatisk afbrydes ved fejl i solariets timer.

Arbejdsgruppen har vurderet, at det er en vigtig foranstaltning for at sikre, at forbrugeren uden unødigt fare for sin sundhed og sikkerhed kan bruge solarierne, at der ophænges råd angående brug af solarier. Dette vil være med til at sætte den enkelte forbruger i stand til at foretage et oplyst valg.

For at beskytte forbrugeren er det vigtigt, at det umiddelbart kan kontrolleres, at det enkelte solarium overholder kravene til udstråling og UV-type. Arbejdsgruppen

anbefaler derfor, at solarierne mærkes med UV-type og ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør der skal anvendes i det enkelte solarium.

Ad. 3: Tilsyn med anvendelse af solarier

Arbejdsgruppen har ligeledes anbefalet, at det overvejes at etablere en kontrolordning indeholdende en registrering af solcentrene og en myndighedskontrol kombineret med egenkontrol (logbog).

Logbogen kan betyde, at solcentrene løbende holder fokus på den væsentligste sikkerheds- og sundhedsmæssige faktor, kravene til solariernes udstråling og UV-type. Logbogen vil også give kontrolmyndigheden mulighed for at udføre en del af den risikobaserede kontrol som dokumentationskontrol.

En registreringsordning vil øge kontrolmyndighedens kendskab til solariebranchen og dermed gøre det muligt at planlægge en mere effektiv kontrol, ligesom der vil kunne gennemføres en målrettet kommunikationsindsats. Endelig kan registreringen medvirke til større regelefterlevelse, idet forbrugerne vil få mulighed for på kontrolmyndighedens hjemmeside at undersøge, hvilke solcentre der er registrerede, og dermed gøre det muligt for forbrugerne kun at vælge registrerede solcentre.

Arbejdsgruppen har vurderet, at indførelse af bødestraf for drift af solcenter uden at være registreret samt for overskridelse af krav til solariernes udstråling og UV-type vil have en præventiv effekt, der vil medvirke til øget regelefterlevelse. Derudover vil det betyde en mere effektiv kontrol, at overtrædelser umiddelbart vil kunne anmeldes til politiet, hvor der i dag efter gældende regler først udstedes et forbud eller påbud, og politianmeldelse først kan foretages, når det er konstateret, at forbuddet eller påbuddet ikke efterleves.

Arbejdsgruppen foreslår ligeledes, at det overvejes at analysere muligheden for at anvende administrative bødeforlæg som sanktionsmulighed.

2.2. Regeringens overvejelser

UV-stråling fra både den naturlige sol og kunstige kilder blev i 2009 klassificeret som kræftfremkaldende for mennesker af International Agency for Research on Cancer (IARC) under verdenssundhedsorganisationen (WHO).

Danskerne har den fjerdestørste forekomst af nye tilfælde af modernærkekræft pr. 100.000 indbyggere kun overgået af Australien, New Zealand og Schweiz. Danmark ligger på en førsteplads, når der ses på unge kvinder i alderen 15-39 år.

Ca. én ud af syv får kræft i huden, inden de fylder 75 år, og forekomsten af kræft i huden er stigende med over fire gange så mange tilfælde i 2010 som i 1981. Det gør kræft i huden til den hyppigste kræftform i Danmark, og ca. 129.000 danskere lever med diagnosen. Hvert år får ca. 13.500 personer nykonstateret kræft i huden og heraf får ca. 1.600 konstateret modernærkekræft, der er den alvorligste kræftform i huden.

Hvert år dør ca. 300 danskere af kræft i huden, og heraf dør ca. 4 ud af 5 af modernærkekræft.

Kræft i huden opstår som oftest efter udsættelse for UV-stråling og kan dermed forebygges. Ifølge Sundhedsstyrelsen kan op til 90 procent af alle tilfælde af kræft i huden relateres til UV-stråling fra den naturlige sol og fra solarier. I en lys befolkning som den danske kan hen imod ni ud af ti tilfælde af kræft i huden forebygges ved at undgå solskoldninger, og at eksponeringen for UV-stråling reduceres.

Brug af solarier er forbundet med en sundhedsmæssig risiko, og det er derfor centralt, at forbrugeren er bekendt med den risiko og kan træffe beslutningen om at bruge solarieret på et oplyst grundlag. Samtidig er det væsentligt, at forbrugeren kan have tillid til, at solarier er så sikre som muligt.

Sikkerhedsstyrelsen tilsyn på solarieområdet i 2010-2012 viste imidlertid, at der er problemer på solarieområdet, som kan gå ud over solariebrugernes sikkerhed og sundhed. Og Sikkerhedsstyrelsens kontrol af solarier i 2012 uden forudgående varsel viste, at 59 procent af de solarier, der blev foretaget målinger af, ikke overholdt den anbefalede grænseværdi for maksimal udstråling.

Regeringen finder derfor, at der er behov for at stille en række specifikke krav til apparaturet og til dets anvendelse samt mere restriktive straffebestemmelser med henblik på at sikre større sikkerhed for forbrugere og en øget regelefterlevelse i solariebranchen.

Lovforslaget tager på den baggrund særligt sigte på at beskytte forbrugere mod skadelige virkninger af kunstig UV-stråling ved brug af solarier ved at sikre, at solarierne er så sikre som muligt og forbundet med så lille en sundhedsmæssig risiko som muligt. Formålet er også, at forbrugerne skal kunne anvende solarierne på et oplyst grundlag, og dermed også selv bidrage til en mere sikker anvendelse af solarier.

Videre skal lovforslaget understøtte muligheden for en målrettet kontrol ved at indføre en registreringsforpligtelse for al solarievirksomhed og skal anspore til øget regelefterlevelse i solariebranchen med en skærpelse af straffebestemmelserne på området. Med lovforslaget fastsættes bødestørrelser ved overtrædelse af visse af lovens materielle bestemmelser på 15.000 kr., 20.000 kr. og 25.000 kr. for henholdsvis 1., 2. og 3. gangstilfælde. Efter lovforslaget straffes en overtrædelse af registreringsforpligtelsen med 5.000.

Der tilsigtes hermed et forholdsvist højt bødeniveau sammenlignet med den øvrige lovgivning på forebyggelsesområdet. Det bemærkes i den forbindelse, at Folketinget vedtog en skærpelse af straffebestemmelserne i lov om røgfri miljøer, jf. lov nr. 607 af 18. juni 2012, og lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lov nr. 327 af 23. marts 2013, der indebar ca. en fordobling af bødestørrelserne til 5.000 kr., 10.000 kr. og 20.000 kr. for henholdsvis 1., 2. og 3. gangstilfælde.

De højere bødestørrelser for en overtrædelse af kravene til apparaturet og dets anvendelse på solarieområdet skal ses i lyset af den betydelige sundhedsrisiko ved brug af solarier, der ikke lever op til sikkerhedskravene sammenholdt med det forhold, at forbrugeren ikke selv har mulighed for at tilegne sig viden om, hvorvidt et solarium overholder sikkerhedskravene og herunder særligt den maksimale grænseværdi for stråling.

3. Gældende ret

Der findes i dag ikke specifikke regler om anvendelse af solarier i solcentre. Derimod er der regler, som opstiller specielle betingelser for markedsføringen af solarier.

Bekendtgørelse nr. 797 af 30. august 1994 om ikrafttræden af EF-direktiv om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser, som ændret ved EF-direktiv om ændring af blandt andet EF-direktiv om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser gennemfører lavspændingsdirektivets sikkerhedskrav i dansk ret. Bekendtgørelse nr. 612 af 25. juni 2008 om indretning af tekniske hjælpemidler gennemfører maskindirektivet i dansk ret. De to direktiver stiller sikkerhedskrav til konstruktionen, blandt andet i relation til strålefare, som betingelse for markedsføring af elektrisk materiel henholdsvis maskiner. Der er en formodning for, at elektrisk materiel og maskiner, der er fremstillet i overensstemmelse med en harmoniseret standard, opfylder den pågældende bekendtgørelses sikkerhedskrav. Derimod opstilles der ingen specifikke betingelser for anvendelsen af solarier.

Standarden EN 60335-2-27 fastsætter særlige bestemmelser om konstruktion af solarier (blandt andet et krav om at den samlede effektive bestråling højst må udgøre $0,3 \text{ W/m}^2$) og er harmoniseret i henhold til lavspændingsdirektivet. Selvom standarden endnu ikke er harmoniseret i henhold til maskindirektivet, anvendes dens bestemmelser som grundlag ved bedømmelsen af det sikkerhedsmæssige niveau.

Det er ikke obligatorisk at følge standardens specielle regler, men hvis et solarium ikke er konstrueret i overensstemmelse med standardens sikkerhedsbestemmelser, må fabrikanten selv dokumentere, at solariet overholder sikkerhedskravene efter den relevante af de to bekendtgørelser.

Som nævnt findes der i dansk ret ingen regler, der i relation til strålefare opstiller specifikke betingelser for anvendelsen af solarier i solcentre.

Solarieområdet er således alene reguleret af det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsloven, jf. lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed, hvorefter producenter og distributører kun må bringe sikre produkter i omsætning.

I de enkelte tilfælde vil der med hjemmel i bestemmelserne om det generelle produktsikkerhedskrav og af hensyn til strålefare kunne opstilles supplerende krav som betingelse for anvendelsen af solarier i solcentre.

En forudsætning for at kunne opstille supplerende krav er, at det efter en konkret risikovurdering må lægges til grund, at anvendelse af et solarium er farligt i den givne sammenhæng. Selvom standard EN 60335-2-27 ikke er harmoniseret efter produktsikkerhedsdirektivet, indgår den som et element i den konkrete risikovurdering.

I risikovurderingen indgår, jf. produktsikkerhedslovens § 6, stk. 3, nr. 5, endvidere aktuel viden om sundhedsrisici ved anvendelsen af solarier.

Produktsikkerhedslovens beføjelser og sanktioner kan anvendes i forbindelse med kontrollen af, om solcentrene overholder de generelle regler i produktsikkerhedsloven, når solcentrene anvender solarier i forbindelse med tjenesteydelser, der retter sig mod forbrugerne.

Med hjemmel i produktsikkerhedsloven og med støtte i forudsætninger fra standarden har Sikkerhedsstyrelsen således i praksis f.eks. nedlagt konkrete forbud mod, at solarier af UV-type 1, UV-type 2 og UV-type 4 anvendes i ubemandede solcentre, samt at udstrålingen overstiger $0,3 \text{ w/m}^2$.

Produktsikkerhedsloven indeholder hjemmel til, at man i bekendtgørelsesform kan udstede et generelt forbud mod anvendelsen af farlige solarier. Produktsikkerhedsloven indeholder imidlertid ikke hjemmel til, at der kan udstedes generelle krav, som solcentrene skal opfylde som betingelse for at anvende solarier.

Efter gældende ret er det i medfør af produktsikkerhedslovens § 35, muligt at straf-sanktionere solcentre, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud givet efter produktsikkerhedsloven. Retspraksis vedrørende bødestørrelsen ved disse overtrædelser er sparsom. Der har kun været ganske få sager, hvor solcentre er blevet idømt eller har vedtaget en bøde efter denne bestemmelse. Bødeniveauet lå i alle sager på 5.000 kr.

4. Hovedpunkter i lovforslaget

De gældende regler, som opstiller specifikke betingelser for markedsføringen af solarier, kan ikke i tilstrækkeligt omfang yde forbrugeren beskyttelse mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af solarier samt sikre, at forbrugeren har mulighed for at anvende solarier på et oplyst grundlag. Der er derfor behov for at sikre dette ved at fastsætte krav til apparaturet og dets anvendelse. De gældende regler indeholder endvidere ikke alle de beføjelser og sanktioner, der er nødvendige for at udføre kontrol med solarier i solcentre. Der er derfor behov for at indføre specielle kontrolregler, der tilvejebringer bedre forudsætninger for at forbedre regelefterlevelsen og sikkerhed på solarieområdet.

Formålet med lovforslaget er derfor at beskytte forbrugere mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier. Desuden er det et selvstændigt formål at sikre, at brug af solarier sker på et velinformeret grundlag. Forslaget om specifikke krav til apparaturet og dets anvendelse, registreringspligten, højere bødestraffe, krav om uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre og pligten til at informere brugerne om generelle sikkerhedsråd, tager således sigte på at beskytte personer, herunder personer under 18 år, mod de sundhedsskadelige konsekvenser ved brug af kosmetiske solarier, der ikke lever op til lovens krav.

4.1. Forholdet til produktsikkerhedsloven

Forslagets § 2 om anvendelsesområde forudsætter, at denne lov ikke indeholder en fuldstændig regulering af samtlige sikkerhedsaspekter ved ultraviolet stråling i forbindelse med anvendelsen af alle solarier, idet området også i en vis udstrækning er reguleret ved produktsikkerhedsdirektivets regler. Lovforslaget indeholder heller ikke alle de indgrebsbeføjelser, som kan være nødvendige i forbindelse med kontrollen med overholdelsen af loven og de i medfør af loven udstedte regler.

Med lovforslaget indføres nationale regler på et specifikt område – anvendelse af tilgængelige solarier, som er omfattet af produktsikkerhedsdirektivets anvendelsesområde. Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv, og Danmark er således forpligtet til at have en regulering inden for solarieområdet, der mindst er på samme niveau som produktsikkerhedsdirektivet, og derfor i alle tilfælde skal medføre minimum samme sikkerhedsniveau som det generelle sikkerhedskrav i produktsikkerhedsdirektivet. Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet.

Dette lovforslag indeholder derfor også kun de specifikke kontrolregler, som er nødvendige for kontrollen med overholdelsen af lovens bestemmelser og de i medfør af loven udstedte bestemmelser.

På den baggrund forudsætter den foreslåede bestemmelse, at det almindelige sikkerhedskrav i produktsikkerhedsloven vil kunne supplere kravene i denne lov i det omfang, en konkret anvendelse af solarier viser sig at være farlig, uanset at den overholder de konkrete regler i denne lov og de i medfør af loven udstedte regler.

Det forudsættes også, at indgrebsbeføjelserne i produktsikkerhedsloven vil kunne finde supplerende anvendelse.

Såfremt solcentre f.eks. overtræder bestemmelser om sikkerhedsbriller eller om ophængning af råd om brug af solarier, vil kontrolmyndigheden således kunne udstede påbud eller forbud efter produktsikkerhedslovens § 19 og § 20.

4.2. Lovforslagets anvendelsesområde

Forslagets anvendelsesområde omfatter solarier, som stilles til rådighed til kosmetisk brug for forbrugeren på offentligt tilgængelige steder. Forslaget omfatter således solarier, hvortil alle har umiddelbar adgang alene på vilkår af et eventuelt krav om betaling. Forslagets anvendelsesområde omfatter også tilfælde, hvor benyttelse af solarium indgår som en del af et samlet køb, f.eks. ved køb af hotelophold, benyttelse af fitnesscenter m.v.

4.3 Krav til solarier og apparatets anvendelse

Med baggrund i den tværministerielle arbejdsgruppes anbefaling fastsættes specifikke krav til solarier for at disse må benyttes i offentligt tilgængelige solcentre. Bestemmelserne supplerer produktsikkerhedslovens almindelige sikkerhedskrav. Med lovforslaget fastsættes bestemmelser om, at udstrålingen fra solariet ikke må overstige $0,3 \text{ W/m}^2$, at solariet skal være udstyret med en timer, der sikrer mod utilsigtet bestråling, samt at solariet automatisk skal afbryde ved fejl i solariets timer. Videre fastsættes krav om, at solariet skal være afmærket med blandt andet UV-type og ækvivalenskodeområde, således at der kan udføres en mere effektiv kontrol af, at forslagets bestemmelser overholdes. Der fastsættes også krav om hvilke typer solarier, der kan stilles til rådighed til kosmetisk brug og under hvilke betingelser.

Endeligt fastsættes der krav om, at solariet skal være placeret på en sådan måde, at ingen utilsigtet bliver udsat for solariets stråling. Arbejdsgruppen har ikke behandlet spørgsmålet om placering af solarier. Det vurderes imidlertid at være af

væsentlig betydning, at det sikres, at kun den forbruger, som anvender solariet, udsættes for bestråling. Dette har blandt andet baggrund i, at der kan opstå en sundhedsmæssig risiko for den, der opholder sig i nærheden af et tændt uafskærmet solarium på grund af øjets følsomhed over for UV-lys.

For at sikre forbrugeren af et solarium mulighed for at undgå utilsigtet stråling i øjnene, stilles der krav om at forbrugeren har adgang til beskyttelsesbriller, som er velegnet til formålet.

Endeligt stilles der med lovforslaget forslag om en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætter nærmere regler om krav til uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre.

4.4 Krav til forbrugeroplysning

For at sikre at forbrugeren kan træffe sit valg vedrørende brug af solarium på et oplyst grundlag, stilles der krav om, at generelle sundhedsråd om brug og sundhedsrisici, der er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, skal hænges op på en fremtrædende plads i solcentret. Dermed får forbrugeren let tilgængelig information om sundhedsrisici m.v. ved brug af solariet. Videre stilles der krav om, at der ved hvert solarium ophænges en letlæselig betjeningsvejledning.

4.5 Kontrolbestemmelser

Sikkerhedsstyrelsen gives i lovforslaget hjemmel til at føre kontrol med solcentre og overholdelsen af loven og de i medfør af loven udstedte regler. Kontrolordningen indebærer myndighedskontrol og en pligt for solcentrene til at registrere sig.

Kontrollen med solcentrene udføres som risikobaseret kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen løbende kan tilrettelægge kontrollen ud fra en vurdering af de aktuelle risici og andre relevante forhold samt under hensyntagen til, hvor kontrollen vil have størst effekt i forhold til kontrolindsatsen.

Der fastsættes desuden regler om, at et en indehaver, forpagter eller forening, der stiller et solarium til rådighed, skal betale for kontrolmålingen, hvis det ved kontrolmålingen konstateres, at visse krav til apparaturet overskrides, samt i visse særlige tilfælde, hvor kontrolmålingen ikke kan gennemføres på grund af forhold hos den nævnte personkreds, f.eks. i tilfælde hvor indehaveren eller forpagteren forhindrer en kontrolmåling.

Med lovforslaget skabes herudover hjemmel for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om digital kommunikation om forhold omfattet af loven.

Det forventes, at den i forslaget indeholdte kontrolordning vil kunne sikre en større regel efterlevelse og sikkerhed på solarieområdet.

4.6 Straffebestemmelser

Det er i medfør af produktsikkerhedslovens § 35, muligt at straffe ejerne af solcentre, der undlader at efterkomme et påbud eller overtræder et forbud givet efter produktsikkerhedsloven.

Retspraksis vedrørende bødestørrelsen ved overtrædelser på solarieområdet er sparsom. Der har kun været ganske få sager, hvor ejere af solcentre er blevet idømt eller har vedtaget en bøde. Bødeniveauet lå i alle sager på 5.000 kr.

Med lovforslaget fastsættes, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrolbesøg umiddelbart kan overgive sagen til politiet, hvis en overtrædelse af visse af lovens bestemmelser konstateres. Med lovforslaget kan der således fastsættes bødestraf ved overtrædelse af visse af lovens bestemmelser uden forudgående påbud/forbud fra Sikkerhedsstyrelsen.

Med lovforslaget tilsigtes det desuden at hæve bødeniveauet på solarieområdet. Det er således hensigten, at bødestraffen for en overtrædelse af lovens materielle bestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 9, stk. 1, skal skærpes betydeligt i forhold til det størrelsesniveau, der hidtil er set i retspraksis for solcentres overtrædelser af produktsikkerhedsloven. Strålingens potentielt kræftfremkaldende virkninger og dermed sundhedsskadelige effekter er direkte relateret til den modtagne stråledosis, der samlet set er en konsekvens af strålingens styrke, type og varighed. Da den enkelte forbruger ikke vil være i stand til at afgøre, hvorvidt strålingens styrke overholder de med lovforslaget fastsatte maksimale grænseværdier eller om solariet overholder forbud mod visse UV-typer i henholdsvis bemandende og ubemandede solcentre, og da forbrugeren derfor må have tillid til, at såvel lyskilden og strålingens styrke er lovmedholdig, betragtes en overtrædelse af § 4, stk. 1, nr. 1, § 4, stk. 5 og 6, som værende af alvorlig karakter.

På baggrund af overtrædelses alvorlige karakter henset til strålingens potentielt kræftfremkaldende virkninger og de i øvrigt alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved for høj stråledosis, og med henblik på at ansprende til øget regelefterlevelse i solariebranchen, foreslås det at hæve bødestørrelserne ved overtrædelse af lovens maksimale grænseværdier for udstråling på maksimalt $0,3 \text{ W/m}^2$ i § 4, stk. 1, nr. 1, jf. standard EN 60335-2-27 om elektriske apparater til husholdningsbrug o.l. samt for overtrædelse af § 4, stk. 5 og 6 om forbud mod visse UV-typer. Sammenholdt med bødeniveauet i de foreliggende sager svarer regeringens forslag til en tredobling i normalsituationer for en førstegangsovertrædelse af de nævnte bestemmelser. Det bemærkes dog, at retspraksis på området er meget sparsom. Som led i en styrket retshåndhævelse på dette område bør der af hensyn til forbrugers sundhed og sikkerhed efter regeringens opfattelse ske en betydelig forhøjelse af bøderne for overtrædelse af kravene til apparaturet og dets anvendelse.

Med lovforslaget vil bødestørrelserne for en overtrædelse af de materielle bestemmelser i § 4, stk. 1, nr. 1 og § 4, stk. 5 og 6, fremover være henholdsvis 15.000 kr. for førstegangstilfælde, 20.000 kr. for andengangstilfælde og 25.000 kr. for tredje gangstilfælde. En overtrædelse af formalitetsbestemmelsen i § 6, stk. 1, om en registreringspligt straffes med bøde på ca. 5.000 kr.

Det er hensigten, at der ved udmåling af bødestraffen blandt andet skal lægges vægt på, at bøderne skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. Derudover skal andre relevante faktorer, som f.eks. antallet af forekomne skader, gentagen overtrædelse af reglerne og virksomhedens omsætning kunne tillægges vægt ved udmålingen af straffen.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat – også i andre tilfælde end de, hvor ovennævnte skærpende omstændigheder gør sig gældende – bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Med det forhøjede bødeniveau sendes et kraftigt signal til indehaveren, forpagteren eller foreningen om, at lovgivningen skal overholdes. Det er regeringens opfattelse, at registreringsforpligtelsen og højere bødestørrelser for en overtrædelse af visse af lovens materielle bestemmelser kan bidrage til øget regelefterlevelse i branchen og dermed til en bedre forbrugersikkerhed.

De højere bødestraffe og umiddelbar adgang til at overgive sagen til politiet uden forudgående forbud eller påbud fra Sikkerhedsstyrelsen har således til formål at bidrage til at undgå sundhedsskadelige virkninger ved brug af solarier med udstråling over de tilladte grænseværdier.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om bødestraf for overtrædelse af de i medfør af § 4, stk. 8, udstedte regler om fastsættelse af krav til uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
Lovforslaget vil i mindre omfang medføre øgede administrative konsekvenser for kontrolmyndigheden (Sikkerhedsstyrelsen), samt medføre udgifter til kontrol og registrering m.v.

Omkostningerne til oprettelsen af et registreringssystem, hvor solcentrene kan anmelde sig, skønnes at beløbe sig til ca. 0,5 mio. kr., mens driftsomkostninger vil være ca. 0,1 mio. kr. årligt. Hertil kommer omkostninger til at informere branchen om de nye regler på ca. 0,5 mio. kr. i forbindelse med ikrafttrædelsen og årlige driftsudgifter til information af branchen på omkring 0,1 mio. kr. Omkostningerne forbundet med information af branchen, registrering og kontrolbesøg i medfør af nærværende lov afholdes inden for Sikkerhedsstyrelsens egen ramme for produkt-sikkerhedstilsyn. Udgifter forbundet med oprettelsen af register over solarier afholdes inden for Erhvervs- og Vækstministeriets økonomiske ramme.

Det bemærkes, at Sikkerhedsstyrelsen i perioden 2010 til 2013 har prioriteret en særlig indsats på solarieområdet og har anvendt henholdsvis 0,1 mio. kr., 0,8 mio. kr., 0,5 mio. kr. og 0,1 mio. kr. årligt til en kortvarig og intensiv risikobaseret kontrolindsats efter produktsikkerhedsloven i forhold til strålesikkerheden i forbindelse med solcentres anvendelse af solarier.

Lovforslaget indebærer obligatorisk skiltning i solcentre. Udgifterne til produktion og distribution af de obligatoriske skilte eller plakater afholdes inden for de eksisterende økonomiske rammer på Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses ressortområde. Udgifterne hertil forventes at udgøre i størrelsesordenen 500.000 kr.

Lovforslaget medfører i øvrigt ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagets bestemmelser vedrørende krav til solarier og forpligtelser for den ansvarlige for solarieret forventes kun i mindre omfang at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

De krav, der påtænkes fastsat i bekendtgørelsen svarer til krav fastsat i standard EN 60335-2-27, som markedsførte solarier allerede i dag ventes at opfylde. Der ventes derfor alene at kunne være mindre udgifter til mærkning af solarier, som har tabt den fra producenten påførte mærke.

Kravet til obligatorisk sundhedsoplysning i solcentre vurderes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Skiltningen skal tilvejebringe forbrugeroplysning i forhold til råd om brug af solarier, og produktionsudgifterne til skiltene afholdes af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse. Den administrative omstillingsomkostning ved at rekvirere og opsætte skiltene/plakaterne i et solcenter forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. virksomhed (rekvirering og montering). Det estimeres, at der på landsplan er ca. 800 solcentre, og dermed at de administrative omstillingsomkostninger samlet set vil udgøre ca. 133 timer på samfundsniveau – svarende til ca. 42.000 kr.

Forslagets bemyndigelse til at fastsætte krav til uddannelse af personale i solcentre ventes alene at medføre mindre udgifter for det samlede erhverv, da langt hovedparten af opstillede solarier i dag er UV-type 3, som kan anvendes i ubemandede solarier.

Kravet om registrering vurderes at medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet. Med ca. 800 eksisterende virksomheder vil blive berørt af registreringspligten. Med et antaget administrativt tidsforbrug på maksimalt 30 minutter pr. registrering vurderes de administrative konsekvenser ved registrering til ca. 400 timer på samfundsniveau – svarende til ca. 125.000 kr. på samfundsniveau. Der vil løbende være nye solcentre, som skal lade sig registrere. Det vurderes imidlertid, at der vil være tale om få virksomheder årligt. De løbende administrative konsekvenser vurderes derfor at være meget begrænsede.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget og de i medfør heraf udstedte bestemmelser har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget indføres nationale regler på området for anvendelse af solarier i solcentre. Dette område falder samtidig under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (2001/95) (produktsikkerhedsdirektivet). Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv. Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet.

10. Hørte myndigheder m.v.

Udkast til lovforslag har været i høring hos følgende myndigheder, organisationer m.v.: Arbejdsmiljørådet, Brancheorganisationen ForbrugerElektronik, Børnerådet, Coop Danmark, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Idrætsforbund, Danske Regioner, Danske Sommerhusudlejere, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Dermatologisk Selskab, Dansk Elforbund, Dansk Energi, Dansk Energi Branche-forening, Dansk Erhverv, Dansk Fitness & Helse Organisation, Dansk Industri, Dansk Kosmetolog Forening, Dansk Solarieforening, Dansk Solarie Teknik, Dansk Standard, Dansk Supermarked, Dansk Sygeplejeråd, DGI, Feriehusudlejernes Branche-forening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdningsapparater, Hotel – Restaurant & Turisterhvervet (HORESTA), Komiteen for Sundhedsoplysning, Kommunernes Landsforening, Kræftens Bekæmpelse, Lafleco ApS, Lægeforeningen, Suntech ApS.

Udkastet har desuden været offentliggjort på høringsportalen.

11. Sammenfattende skema

Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Den økonomiske engangsudgift til produktion og distribution af obligatorisk oplysningsmateriale til solcentre, forventes at udgøre 300.000 - 500.000 kr.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Den administrative omstillingsomkostning ved obligatorisk skiltning i solcentre forventes at udgøre ca. 10 minutter pr. virksomhed, dvs. i alt ca. 133 timer på samfundsniveau. Kravet om registrering vil medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet vurderet til ca. 400 timer på samfundsniveau, svarende til 125.000 kr.
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget indføres nationale regler på området for anvendelse af solarier i solcentre. Dette område falder samtidig under anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed (2001/95) (produktsikkerhedsdirektivet). Produktsikkerhedsdirektivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv.	

	Det vurderes, at lovforslagets specifikke regulering er i overensstemmelse med EU-rettens krav om minimumsharmonisering på solarieområdet.
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen angiver lovens overordnede formål, der er at beskytte mennesker mod skadelige virkninger af bestråling ved kosmetisk brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling fra offentligt tilgængelige solarier. Solarier som anvendes til lægelig behandling falder dog uden for lovens anvendelsesområde.

Ved brug af kunstigt frembragt ultraviolet stråling er det vanskeligt for forbrugeren under brugen af apparatet at konstatere, hvorvidt vedkommende udsættes for en bestråling, som er højere end forventet ved det valgte bestrålingstidsrum. Lovens formål er derfor at sikre, at borgerens udsættelse for UV-stråling i kosmetisk øjemed i offentligt tilgængelige solarier er underlagt en række reguleringer med henblik på at sikre ensartede sikkerhedsaspekter ved apparatet og dets anvendelse samt medvirke til at oplyse borgeren om de potentielt skadevoldende effekter af udsættelse for UV-lys, og derved være medvirkende til at beskytte borgere, der ønsker at anvende solarier.

Bag overvejelserne ligger de grundlæggende parametre, at brug af stråling skal være berettiget og optimeret, hvorved forstås, at de sundhedsmæssige, økonomiske, samfundsmæssige eller andre fordele ved brugen skal opveje risikoen, samt at størrelsen af og sandsynligheden for sundhedsskadelig stråleudsættelse under de givne omstændigheder holdes så lavt som rimeligt opnåeligt.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter, at loven finder anvendelse på solarier, som stilles til rådighed for forbrugeren på offentligt tilgængelige steder, og som anvendes til kosmetisk brug. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om der er tale om en privat, en foreningsejet eller en offentlig lokalitet, men derimod om der er umiddelbar adgang for offentligheden – såvel gratis som mod betaling.

Anvendelsesområdet er således solarier, hvortil der er umiddelbar adgang gratis, eller alene på vilkår af et krav om betaling. Anvendelsesområdet omfatter også tilfælde, hvor adgangen til at benytte et solarium indgår som en del af et samlet køb eller et medlemskab af en forening, når adgangen er åbent for offentligheden. Det kan f.eks. være i forbindelse med overnatning på hotel, benyttelse af fitnesscenter, svømmehal m.v.

Det afgørende er således, om indehaveren, forpagteren og foreningen stiller et solarium til rådighed for offentligheden såvel gratis som mod betaling.

Den solcentervirksomhed, der falder inden for lovens anvendelsesområde er både private virksomheder og kommuner, foreninger og organisationer, der som led i sin

virksomhed eller aktivitet stiller et solarium til rådighed for offentligheden. Det er i den forbindelse uden betydning, om anvendelsen af solarier udgør en særskilt ydelse eller er en del af et samlet køb eller medlemskab – gratis som mod betaling. Det er også således uden betydning om ydelsen er forbundet med særskilt honorar eller betaling.

Solarier opstillet i selvstændige enheder, f.eks. feriehytter og lejligheder, der udlejes i tilknytning til feriecentre og lignende steder, er omfattet af loven. Tilsvarende gælder for solarier opstillet i en svømmehal, et pool- eller wellnessområde m.v. i selve feriecentret og lignende steder.

Solarier i lejeboliger og private sommerhuse, der udlejes sammen med et solarium og evt. andet indbo, vil ikke være omfattet af loven.

Loven omfatter ikke solarier til kosmetisk brug som led i lægelig behandling.

Der henvises til afsnit 4.1. om forholdet mellem solarieloven og produktsikkerhedsloven.

Til § 3

Det foreslås, at der indsættes definitioner på begreber anvendt i den foreslåede lov.

Ved "UV-lyskilde" forstås, § 3, stk. 1, nr. 1, som en enhed, der på elektrisk basis udsender UV-lys (ultraviolet stråling) med bølgelængder større end 250 nm og mindre end 400 nm, som er modelleret efter solens stråler. Den ultraviolette stråling er af typen UVA og UVB.

Ved "solarium", jf. § 3, stk.

1, nr. 2, forstås et apparat, der på elektrisk basis udsender UV-lys (Ultraviolet stråling i området 250 nm til 400 nm), der er modelleret efter solens stråler. Solariets UV-lys er af typen UVA og UVB.

Ved "solcenter", jf. § 3, stk. 1, nr. 3, forstås enhver lokalitet, hvor der stilles solarier til rådighed for forbrugeren med henblik på kosmetisk brug af UV-lys. Begrebet solcentre skal således forstås i bredeste forstand. Et rum i f.eks. en idrætshal, et hotel eller et motionscenter, hvor der stilles solarier til rådighed for forbrugere af idrætshallen, eller kunderne i hotellet og motionscentret som en del af et samlet salg eller et medlemskab af en forening, vil således være omfattet.

Ved "bemandet solcenter", jf. § 3, stk. 1, nr. 4, forstås et solcenter, hvor anvendelsen af solarier er under direkte og stadig overvågning af en person med tilstrækkelig viden om solariers eventuelle skadegørende virkninger, og som er i stand til at rådgive personen, der søger kosmetisk udsættelse for UV-lys.

Det betyder også, at minimum én person med tilstrækkelig viden om solariers potentielle skadegørende virkninger skal være fysisk til stede i det tidsrum, hvor solarier, der afgiver lys af UV-type 1 og 2, er tilgængelige for forbrugere. I forhold til solcentre og lignende, der både udbyder solarier, der afgiver UV-typer 1 og 2 lys, og solarier, der afgiver UV-type 3 lys, er det tilstrækkeligt, at der er uddannet per-

sonale til stede i tidsrum, hvor solarier, der afgiver UV-type 1 og 2 lys er tilgængelige for forbrugere. Det er således ikke et krav, at der er uddannet personale til stede i tidsrum, hvor solarier med UV-type 1 og 2 er lukket for offentligheden, og hvor forbrugere således alene har adgang til solarier, der afgiver UV-type 3 lys.

Ved "utilsigtet bestråling", jf. § 3, stk. 1, nr. 5, forstås bestråling, der overstiger det, der påføres personer ved korrekt opsætning, vedligehold og brug af solarier.

Solarier opdeles efter denne lov i fire UV-typer, som er defineret ud fra strålingsmængder ved forskellige bølgelængder, jf. lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 6 – 9.

I tabel 1 er angivet de grænseværdier, der gælder for de fire UV-typers effektive strålingsintensitet vægtet i forhold det spektrum for rødmepåvirkninger, der fremgår af figuren i bilag 1 til lovforslaget.

Tabel 1. Grænseværdier for UV-typers strålingsintensitet

UV-type	Effektiv bestråling W/m ²	
	250 nm < λ ≤ 320 nm	320 nm < λ ≤ 400 nm
1	< 0,000 5	≥ 0,15
2	0,000 5 – 0,15	≥ 0,15
3	< 0,15	< 0,15
4	≥ 0,15	< 0,15

λ er bølgelængden af strålingen

Tabellen er gengivet fra DS/EN 60335-2-27:2010 med tilladelse fra Fonden dansk Standard. Oversættelsen er foretaget af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

Definitionen af de fire UV-typer er identisk med definitionerne i tabel BB og afsnit 32.101 i standard EN 60335-2-27.

Til § 4

Lovforslagets § 4 fastsætter bestemmelser om forhold, som indehaveren, forpagteren eller foreningen skal sikre er opfyldt for, at et solarium må anvendes i et solcenter. Det gælder blandt andet hvilke typer solarier, der må anvendes og på hvilke vilkår. Lovforslaget indebærer, at den nævnte personkreds har pligt til at vedligeholde solarierne, så det til enhver tid overholder de i stk. 1, fastsatte krav til udstråling, timer og mærkning og de i stk. 5 og 6, fastsatte krav til UV-typer.

Med lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 1, fastsættes, at den effektive bestråling fra solarieret ikke må overstige 0,3 W/m² vægtet efter spektrum for rødmepåvirkninger, der fremgår af tabellen i bilag 1 til lovforslaget, og som angiver den maksimale grænseværdi vægtet efter den specifikke bølgelængde, som solarieret afgiver. Den maksimale grænseværdi gælder uanset hvilken UV-type, der er anvendt, jf. § 3, stk. 1, nr. 6 – 9.

Den fastsatte maksimale grænseværdi er identisk med standard EN 60335-2-27 afsnit 32.101 og figur 101. Dermed er kravet til den effektive udstråling fra solarier fastsat på baggrund af anbefalingen fra Scientific Committee on Consumer Products, der er en videnskabelig komite nedsat af EU-Kommissionen.

Grænseværdierne for de fire UV typer strålingsintensitet er identisk med standardens tabel BB.1.

Et solarium kan have flere lyskilder og med forslaget § 4, stk. 1, nr. 2, fastsættes at solarier, der anvender lysrør, skal være afmærket med UV-type og ækvivalenskodeområde, der angiver, hvilke typer lysrør der skal anvendes i det enkelte solarium. Videre fastlægges, at solarier, der anvender andre lyskilder end lysrør, skal være mærket med UV-type og en typeangivelse af lyskilder, der anbefales anvendt.

Kravene til mærkning er fastsat i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, jf. standardens afsnit 7.1., og vil i et vist omfang gøre det muligt for kontrolmyndigheden at foretage en umiddelbar kontrol af, om det enkelte solarium opfylder kravene til udstråling og UV-type.

Det må imidlertid forventes, at mærkningen er forsvundet på nogle solarier. I de tilfælde er det hensigten, at mærkningskravet vil kunne anses for opfyldt, hvis der kan fremvises en erklæring fra fabrikanten vedrørende det pågældende solariums UV-type. Hvis et solarium er ombygget, vil mærkningskravet være opfyldt, hvis den, der har ombygget det pågældende solarium og afgivet ny overensstemmelseserklæring, har påført solariet ny mærkning af ækvivalenskodeområde og UV-type. Mærkning af UV-type vil kunne erstattes af en erklæring fra ombyggeren vedrørende det pågældende solariums UV-type.

Med lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 3, fastsættes krav om, at solariet skal være udstyret med en timer, der afbryder udsendelse af UV-stråling, og at timeren kan indstilles i overensstemmelse med fabrikantens doseringsplan eller tilsvarende anvisning. Videre fastsættes krav om, at solariet automatisk skal afbrydes, før eksponeringstiden overstiger 110 procent af den værdi, som timeren er indstillet til, og dermed at solariet automatisk afbrydes ved fejl i timeren. Kravet vil være med til at sikre, at forbrugeren sikres mod forbrænding ved svigt i timeren. Kravene er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, afsnittene 22.105 og 22.106.

I § 4, stk. 1, nr. 4, fastsættes, at timerens højeste indstilling skal medføre, at solariet afbrydes senest, når en samlet stråledosis på 800 J/m² er opnået.

For at hindre, at personer, der selv vælger at lade sig udsætte for UV-lys i kosmetisk øjemed, herved kommer til at udsætte andre personer for stråling, stiller lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 5, krav om, at solariet skal være opsat på en sådan måde, at ingen utilsigtet kan blive udsat for solariets stråling. Det bemærkes, at særligt øjets udsættelse for UV-lys på grund af øjets følsomhed kan frembringe en sundhedsmæssig risiko for den pågældende, der er i nærheden af et tændt solarium.

For at sikre, at forbrugeren af solariet har mulighed for at beskytte øjnene mod UV-stråling, fastsætter lovforslagets § 4, stk. 2, krav om, at forbrugeren skal have adgang til beskyttelsesbriller, så forbrugeren har mulighed for at beskytte øjnene mod stråling.

Med bestemmelsen fastsættes specifikke krav til beskyttelsesbrillernes filtreringsegenskaber (maksimale grænseværdier for "transmission") ved forskellige bølgelængder med henblik på tilstrækkelig beskyttelse af øjnene forfra og fra siden sam-

tidigt med, at de tillader tilstrækkeligt lys at trænge igennem, så forbrugerne kan se igennem dem. Bestemmelsen er i overensstemmelse med standard EN 60335-2-27, afsnit 32.102 og tabel 101.

Kravet om at stille beskyttelsesbriller, der opfylder de fastsatte krav til filtreringsegenskaber ved forskellige bølgelængder, til rådighed for forbrugerne, betragtes som opfyldt, hvis solcentret enten stiller de lovmedholdige beskyttelsesbriller gratis til rådighed eller mod betaling sælger dem til kunderne i solcentret.

Med lovforslagets § 4, stk. 3, stilles der krav om, at der ophænges en let læselig og let forståelig betjeningsvejledning for solarieret på et synligt sted. Betjeningsvejledningen skal omfatte producentens instruktion i brugen af udstyret/apparatet.

Efter lovforslagets § 4, stk. 4, stilles der krav om, at der på en fremtrædende plads skal hænge synlig skiltning med oplysning om generelle sundhedsråd ved brug af solarier til kosmetisk brug. Rådene vil blandt andet omfatte vejledning om, i hvilke tilfælde brug af solarium helt frarådes samt de sundhedsmæssige risici forbundet med brug af solarier.

Ved fremtrædende plads forstås en placering hvormed kunden som noget af det første vil være opmærksom herpå. En fremtrædende plads kan f.eks. være en placering i nærheden af indgangspartiet som er umiddelbart synlig for forbrugeren.

Sundhedsstyrelsen udarbejder oplysningsmaterialet i form af enten skilte eller plakater med generelle sundhedsråd om brug af et solarium. Rådene for brug af solarier vil blandt andet omfatte vejledning om, i hvilke tilfælde brug af solarium helt frarådes samt de sundhedsmæssige risici forbundet med brugen heraf. Generelt set vil der i udformningen af skiltene blandt andet blive lagt vægt på, at skiltene er letforståelige og let læselige. Det vil blandt andet sige, at forbrugerne præsenteres for få, væsentlige anbefalinger.

De obligatoriske skilte kan erhverves gratis af den enkelte solarievirksomhed eller enkeltperson, der i erhvervsøjemed stiller solarier til rådighed hos Sundhedsstyrelsen.

Lovforslagets § 4, stk. 5, fastsætter et forbud mod solarier af UV-type 4 i solcentre, mens lovforslagets § 4, stk. 6, fastsætter, at solarier af UV-type 1 og 2, kun er tilladt i bemandede solcentre. Videre fastsætter lovforslagets stk. 7, at solarier af UV-type 3 er tilladt i bemandede og ubemandede solcentre.

Reguleringen af de i medfør af § 4, stk. 5-7 fastsatte UV-typer er udtømmende. Det betyder, at det ikke vil være tilladt at anvende solarier, der falder uden for de i § 3, stk. 1, nr. 6-8 nævnte solarietyper, eller som består en kombination af disse, idet der henvises til dispensationsbestemmelsen i § 4, stk. 9.

Solarier af UV-type 4 har en højere grad af UV-B stråling end de øvrige solarietyper. Det betyder, at risikoen for at få forbrændinger ved brug af UV-type 4 er højere. Det vurderes på den baggrund, at det af sundhedsmæssige årsager ikke er berettiget at anvende denne type solarier i offentligt tilgængelige solcentre og lignende steder med henblik på kosmetisk brug. Særligt ikke, når der findes andre og

mindre farlige solarietyper. Det bemærkes, at solarier af UV-type 4 ifølge standard EN 60335-2-27 er påtænkt til brug efter lægelig rådgivning.

Solarier af UV-type 1 og UV-type 2 har en mindre grad af UV-B stråling end UV-type 3 solarier. Da UV-B stråling har 3-4 gange større evner til at fremkalde rødme og forbrænding ved samme mængde UV-A stråling, vurderes det, at der er en forøget risiko for, at forbrugeren vil udsætte sig for en samlet større stråling ved ophold i UV-type 1 og UV-type 2 solarier som følge af, at der fremkommer rødme på et senere tidspunkt. Da den samlede livstidseksponering for UV-lys er mistænkt for at være hovedårsag til non-melanom hudkræft, og der er risiko for længere tidsmæssig eksponering med de to typer solarier, fastsættes derfor en regel om, at UV-type 1 og UV-type 2 solarier alene må benyttes i bemandede solarier, hvor forbrugeren kan få vejledning i brugen. Det bemærkes, at solarier af UV-type 1 og UV-type 2 ifølge standard EN 60335-2-27 er påtænkt til brug i solcentre, skønhedsklinikker og lignende lokaler under tilsyn af behørigt uddannede personer.

Med lovforslagets § 4, stk. 8, bemyndiges ministeren for sundhed og forebyggelse til at fastsætte bestemmelser om krav til uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre. Med bestemmelsen er det hensigten at fastlægge nærmere krav i forhold til personalets kompetencer til at kunne rådgive den enkelte bruger om korrekt brug, helbredsrisiko og mulige skader. Der ventes samtidigt fastsat en bestemmelse om, at ejeren af et solcenter skal sikre dokumentation for, at et solcenter med UV-type 1 og UV-type 2 solarier er bemandede med personale, som opfylder de fastsatte krav til uddannelse og træning.

De i medfør af § 4, stk. 8, udstedte krav forventes at tage udgangspunkt i det vaserende standardiseringsarbejde vedrørende uddannelse og træning af personale i solcentre i regi af TC 412, der er en komite under CEN. Der er i dette regi planlagt i alt tre standarder for træning og uddannelse af personale i bemandede solcentre, henholdsvis EN 16489 om krav til og vurdering af ansatte i solarier, EN 16489-2 om nødvendige kvalifikationer og kompetencer for ansatte i solcentre og EN 16489-3 om krav til serviceudbud i solarier. I øvrigt kan det bemærkes, at standarden EN 16489 om krav til og vurdering af ansatte i solarier ventes i videst muligt omfang at ville tage udgangspunkt i en træningsmanual udstedt af ESA (European Sunlight Association).

Der vil således blive udarbejdet regler i medfør af bemyndigelsen i § 4, stk. 8, når de forventede standarder vedr. uddannelse og træning af personale i solcentre foreligger.

Med *stk. 9*, fastsættes, at ministeren for sundhed og forebyggelse efter udtalelse fra erhvervs- og vækstministeren, og i visse tilfælde efter supplerende udtalelse fra beskæftigelsesministeren, kan dispensere fra kravene i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6.

Da lavspændingsdirektivet hører under Erhvervs- og Vækstministeriets ressort (Sikkerhedsstyrelsen), og idet Sikkerhedsstyrelsen er kontrolmyndighed indhenter ministeren for sundhed og forebyggelse udtalelse fra erhvervs- og vækstministeren. Da maskindirektivet hører under Beskæftigelsesministeriets ressort (Arbejdstilsynet), indhenter ministeren for sundhed og forebyggelse supplerende udtalelse

fra beskæftigelsesministeren i forhold til solarier, der er omfattet af maskindirektivet.

Bestemmelsen indebærer, at der efter en konkret vurdering kan dispenseres fra de specifikke krav fastsat i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6, idet der henvises til § 3, såfremt en fabrikant af et solarie, der ikke lever op til et eller flere af de førnævnte materielle krav, kan dokumentere, at det pågældende solarie opfylder de tekniske sikkerhedskrav, der enten i maskindirektivet eller lavspændingsdirektivet stilles som betingelse for markedsføringen af solariet. For maskindirektivet og lavspændingsdirektivet henvises til afsnit 3.

De i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6, fastsatte krav er affattet med udgangspunkt i standarden EN 60335-2-27. Standarden er harmoniseret i henhold til lavspændingsdirektivet, ligesom standardens bestemmelser anvendes som grundlag for vurderingen af det sikkerhedsmæssige niveau i henhold til efterlevelsen af maskindirektivet. Det må dog som udgangspunkt antages, at et solarie, der opfylder sikkerhedskravene i maskindirektivet eller lavspændingsdirektivet, selvom det pågældende solarie ikke overholder en eller flere af bestemmelserne i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6, (dvs. at solariet ikke overholder de specifikke krav i standard EN 60335-2-27) vil give forbrugerne en tilsvarende beskyttelse mod de sundhedsskadelige virkninger ved anvendelsen af solarier, som opfylder de materielle krav fastsat i § 4, stk. 1, nr. 1 – 4, og § 4, stk. 2, 5 og 6.

Bestemmelsen er medtaget for at kunne tage højde for udviklingen inden for solarier med henblik på at sikre muligheden for at anvende den nyeste teknologi på området, som vil kunne sikre en forbedret beskyttelse af forbrugerne.

Det bemærkes, at det i praksis som hovedregel kun vil være fabrikanten eller importøren af en solariemodell, der har mulighed for at levere den nødvendige dokumentation, og som derfor vil have mulighed for en bestemt solariemodell at få en generel dispensation fra et eller flere af disse krav. SIK vil på sin hjemmeside offentliggøre en liste over solariemodeller, der har opnået dispensation således, at den enkelte indehaver, forpagter eller forening har mulighed for at konstatere om, det er lovligt at anvende et solarium af den pågældende modell i et solcenter.

Til § 5

§ 5, stk. 1, bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til at føre kontrol med overholdelsen, af loven og de i medfør af loven udstedte regler. Kontrollen udføres som en risikobaseret kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen løbende kan tilrettelægge kontrollen ud fra en vurdering af de aktuelle risici og andre relevante forhold samt under hensyntagen til, hvor kontrollen vil have størst effekt i forhold til kontrolindsatsen.

I medfør af § 5, stk. 2, har indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed for offentligheden, pligt til at give alle oplysninger, der er nødvendige i forbindelse med udførelsen af Sikkerhedsstyrelsens kontrol. Sikkerhedsstyrelsen sikres endvidere adgang til at foretage målinger af solariers udstråling m.v. samt øvrige undersøgelser af solarier, der er nødvendige for Sikkerhedsstyrelsens udførelse af kontrol. Det vil f.eks. være nødvendigt at foretage kontrolmåling, hvis der efter en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger ikke er til-

strækkelig sikkerhed for, at et solarium overholder kravene til maksimal udstråling eller UV-type.

Det bemærkes i den forbindelse, at det er Sikkerhedsstyrelsens vurdering, at der som udgangspunkt vil være tilstrækkelig sikkerhed for overholdelse af kravene, hvor de rør, der sidder i solariet, i overensstemmelse med reglerne i den relevante standard IEC 61228, er mærket med en ækvivalenskode, som ligger inden for det ækvivalenskodeområde, som fremgår af et af fabrikanten påført mærke på solariet. For så vidt angår solarier med andre strålekilder end lysrør skal disse strålekilder svare til de strålekilder, som fabrikanten ifølge mærkning på solariet anbefaler anvendt.

Det bemærkes, at ændringer af solarier vil kunne påvirke solariernes egenskaber, herunder udstråling og spektralfordeling. Den mærkning af ækvivalenskodeområde, som den oprindelige fabrikant har påført et solarium, vil på den baggrund ikke i alle tilfælde kunne give tilstrækkelig sikkerhed for, at det ændrede solarium overholder kravene.

Der vil derfor kunne forekomme tilfælde, hvor ændring af et solarium medfører, at der efter en konkret vurdering – uanset at solariets rør matcher solariets ækvivalenskodeområde – ikke er tilstrækkelig sikkerhed for, at solariet overholder f.eks. kravet til maksimal udstråling. En sådan sikkerhed vil dog kunne foreligge ved fremvisning af en overensstemmelseserklæring afgivet af den, der har ombygget solariet, og denne samtidig har påført solariet ny mærkning af ækvivalenskodeområde.

Der kan desuden forekomme tilfælde, hvor et solariums rør er skjult af paneler, hvorfor det ikke altid er muligt at kontrollere rørens ækvivalenskode uden at skille solariet ad. Det kan derfor i visse tilfælde være nødvendigt at skille et solarium ad for at kontrollere, at kravene til solarier er overholdt.

§ 5, stk. 3, 1. pkt., angiver, at indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed, skal betale et beløb til Sikkerhedsstyrelsen for styrelsens udgifter til en kontrolmåling af et solarium i et solcenter, hvis det ved kontrolmålingen konstateres, at solariet ikke lever op til kravene i § 4, stk. 1, nr. 1 og § 4, stk. 5 og 6, vedrørende krav til udstråling og UV-typer.

Størrelsen af det beløb, der skal betales, vil blive fastsat, således at det dækker Sikkerhedsstyrelsens direkte udgifter forbundet med udførelsen af kontrolmålingen. Afgiften for kontrolmålingen afhænger således af Sikkerhedsstyrelsens faktiske udgifter ved målingerne. De gennemsnitlige udgifter forventes at beløbe sig til 3.600-4.200 kr. pr. fejlet solarium. Risikoen for at komme til at betale for kontrolmålingen vil således give solcentret et incitament til at sikre, at det enkelte solarium overholder kravene til udstråling m.v.

§ 5, stk. 3, 2. pkt., vedrører betalingspligten i de særlige tilfælde, hvor det er nødvendigt at foretage ekstra besøg i et solcenter for at foretage en kontrolmåling, fordi det ikke har været muligt at gennemføre kontrolbesøg på grund af f.eks. manglende samarbejdsvilje fra indehaveren, forpagteren eller foreningen eller ansatte. Med bestemmelsen undgås eksempelvis situationer, hvor solarier ikke lever

op til lovens krav, og hvor det ellers ville kunne betale sig at obstruere et kontrolbesøg for at undgå at blive betalingspligtig efter § 5, stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i § 5, stk. 4, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige private virksomheder til at foretage de kontrolmålinger, som Sikkerhedsstyrelsen kan foretage i medfør af stk. 2, 2. pkt.

Bestemmelsen betyder, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilrettelægge sin kontrolindsats så hensigtsmæssigt som muligt. I det omfang det f.eks. vurderes, at ressourceanvendelsen kan optimeres ved at lade en privat virksomhed foretage kontrolmålingerne, giver bestemmelsen således mulighed herfor. Den private virksomhed vil i den forbindelse skulle undergives myndighedernes kontrol.

Det har tidligere vist sig hensigtsmæssigt, at kontrolmålingerne i solcentre blev udført af et konsulentfirma samtidig med, at en medarbejder fra Sikkerhedsstyrelsen var til stede. For at effektivisere kontrollen er det hensigten, at et konsulentfirma fremover på egen hånd vil skulle udføre kontrolmålinger i de solcentre, hvor Sikkerhedsstyrelsen på baggrund af en konkret vurdering af de foreliggende oplysninger beslutter, at der skal foretages kontrolmålinger. Konsulentfirmaet vil således ikke skulle træffe beslutning om, i hvilke solcentre der skal foretages kontrolmålinger.

Ved bemyndigelse af en privat virksomhed til at varetage de nævnte kontrolbeføjelser, skal det fremgå entydigt af bemyndigelsesbeskrivelsen, hvor langt bemyndigelsen rækker. Det kan være ved beskrivelse af antallet af solarier, der skal kontrolleres, antallet af solcentre, hvor der skal foretages kontrolbesøg, hvilke typer undersøgelser, der skal udføres, og lignende information.

I medfør af den foreslåede § 5, stk. 5, fastsættes, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter denne lov er endelige. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter loven eller de i medfør af loven udstedte regler kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Til § 6

I medfør af den foreslåede § 6, stk. 1, fastsættes en pligt til at registrere solcentre hos Sikkerhedsstyrelsen. Registreringspligten påhviler indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed. Registreringen er en betingelse for, at det er tilladt at stille solarier til offentlig rådighed.

Baggrunden for bestemmelsen er, at et krav om registrering af solcentre vil gøre det muligt at planlægge en mere effektiv kontrol, og at Sikkerhedsstyrelsen i dag ikke har kendskab til alle solcentre. Bestemmelsen vil også muliggøre en mere målrettet kommunikationsindsats.

For eksisterende solcentre, hvor der ved lovens ikrafttrædelse stilles solarier til rådighed for offentligheden, fastsættes der i § 10, stk. 2, en overgangsbestemmelse, således at retsvirkningerne af manglende registrering for indehaveren, forpagteren eller foreningen først træder i kraft 1. november 2014.

§ 6, stk. 2, angiver, at Sikkerhedsstyrelsen offentliggør en oversigt over de registrerede solcentre. Det er hensigten, at oversigten skal fremgå af Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Offentliggørelsen vil gøre det muligt for forbrugerne at vælge at anvende de registrerede solcentre og vælge de ikke-registrerede fra. Offentliggørelsen vil dermed gøre registreringen til et konkurrenceparameter og herigennem give incitament til en større regelefterlevelse blandt solarieejerne.

Til § 7

I medfør af den foreslåede § 7, stk. 1, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt.

Forslaget indebærer blandt andet, at skriftlige henvendelser m.v. til myndigheder om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger m.v. sendes til myndigheden på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at myndigheder må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Samtidig indebærer forslaget, at meddelelser m.v. til eller fra myndigheder, der sendes på den foreskrevne digitale måde, anses for at være kommet frem til modtageren på det tidspunkt, hvor meddelelsen m.v. er tilgængelig digitalt for modtageren, jf. det foreslåede stk. 3. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i modtagerens fysiske postkasse.

Af reglerne, der udmønter bemyndigelsen, vil det komme til at fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndigheder, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Det er tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at den registrering, som et solcenter, jf. § 6, stk. 1, skal foretage, skal ske i et digitalt selvbetjeningssystem.

Endvidere er det tanken at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation i øvrigt til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt, f.eks. pr. e-mail.

Ved henvendelser til myndigheder kan myndighederne stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til myndigheden. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette myndigheden om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den kon-

krete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle andre digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I reglerne, som udmønter den foreslåede bemyndigelse i stk. 1, kan der blandt andet fastsættes regler om, at myndigheder kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser m.v., til virksomhedens eller personens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post.

I reglerne kan der fastsættes overgangsordninger, som skal lette overgangen til obligatorisk digital kommunikation.

I reglerne kan der desuden fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation.

Fritagelsesmuligheden tænkes blandt andet anvendt i forbindelse med visse typer af sager, der omfatter store mængder dokumentation og eventuelt tegningsmateriale. Dette materiale kan kræve særligt udstyr at scanne og printe, og det kan derfor være hensigtsmæssigt, at der ikke er krav om, at det indsendes digitalt. Der vil derfor i reglerne blive fastsat en fritagelse således at indsendelse af dokumentation og tegninger m.v., der kræver særligt udstyr at scanne og printe samt følgebrev, i visse typer af sager fortsat kan indsendes på papir.

Derudover skal det bemærkes, at den kommunikation der er mellem et solcenter og kontrolmyndigheden, når kontrolmyndigheden er på undersøgelse i solcentret, fortsat vil kunne foregå på stedet. Dette både i forhold til forevisning af legitimation og eventuelt udlevering af dokumenter under undersøgelsen.

Reglerne i forslagets § 5, stk. 5, vedrørende klageadgang finder ligeledes anvendelse i forhold til klager over afslag på fritagelse fra obligatorisk digital kommunikation.

Som udgangspunkt gælder, at det forhold, at en virksomhed eller en person oplever, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, ikke kan føre til fritagelse fra pligten til digital kommunikation. I så fald må den pågældende anvende en computer på et folkebibliotek eller anmode en rådgiver om at varetage kommunikationen på den pågældendes vegne.

For en nærmere gennemgang af fritagelsesmuligheder og forholdet til EU-retten henvises til henholdsvis afsnit 5.4.2 og 12 i de almindelige bemærkninger i forslaget til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v. Der henvises desuden til afsnit 5.4.3 i nævnte lovforslag om fravigelse af krav om digital kommunikation i særlige tilfælde af hensyn til myndighedsudøvelsen.

Efter forslagets § 7, stk. 2, kan der i reglerne specificeres krav om anvendelse af bestemte it-systemer, digitale formater og digital signatur eller lignende.

Forslagets § 7, stk. 3 fastsætter, hvornår en digital meddelelse må anses for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, dvs. modtageren af meddelelsen.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndigheden på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden, dvs. når myndigheden kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

For en nærmere gennemgang af betydningen af fremkomsttidspunktet samt hindringer som følge af it-problemer og lignende kan der henvises til afsnit 5.3 i de almindelige bemærkninger i forslaget til lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v.

Til § 8

I medfør af den foreslåede § 8, stk. 1, bemyndiges erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte regler om, at myndigheder kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter loven eller regler udstedt i medfør af loven uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet.

Desuden kan der efter forslagets § 8, stk. 2, fastsættes regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med den pågældende myndighed som afsender som hidtil. Bestemmelsen finder anvendelse både på dokumenter, som myndigheden sender digitalt, og på dokumenter, som sendes fysisk, dvs. på papir med almindelig post.

Hjemlen vil f.eks. blive benyttet til at fastsætte regler om kvitteringsskrivelser for modtagelse af registrering af et solcenter.

Til § 9

Det foreslås i § 9, stk. 1, at en overtrædelse af henholdsvis § 4, stk. 1, nr. 1, om maksimale grænseværdier for udstråling, § 4, stk. 5, der forbyder anvendelsen af UV-type 4 i alle solcentre og § 4, stk. 6, der tillader UV-type 1 og 2 i bemandede

solcentre og § 6, stk. 1, om solcentrenes registreringspligt, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2, indebærer, at indehaveren eller forpagteren kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af de ovenfor nævnte bestemmelser i loven.

Det er hensigten, at der i en bekendtgørelse vil blive fastsat regler om bødestraf for overtrædelse af den i § 4, stk. 8, fastsatte pligt om uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre.

Strålingens potentielt kræftfremkaldende og øvrige sundhedsskadelige virkninger er direkte relateret til den modtagne stråledosis, der samlet set er en konsekvens af strålingens styrke og varighed. Da den enkelte forbruger ikke vil være i stand til blandt andet at afgøre, hvorvidt strålingens styrke overholder de med lovforslaget fastsatte maksimale grænseværdier, og da forbrugeren derfor må have tillid til, at lyskilden og dermed strålingens styrke er lovmedholdig, betragtes en overtrædelse af § 4, stk. 1, nr. 1, § 4, stk. 5 og 6, som værende af alvorlig karakter. I den forbindelse skal det understreges, at den potentielle fare for en forbrugers sundhed og sikkerhed ikke nødvendigvis skal have været konkret til stede i den enkelte sag. Det vil være tilstrækkeligt, at den ansvarlige gennem sine handlinger eller undladelser har fremkaldt en potentiel risiko for forbrugers sundhed og sikkerhed blandt andet ved at hindre eller vanskeliggøre Sikkerhedsstyrelsens arbejde, f.eks. ved at undlade at lade sig registrere.

På ovenstående baggrund forudsættes det, at en overtrædelse af lovens materielle krav i § 4, stk. 1, nr. 1, og § 4, stk. 5 eller 6, fremover i normalsituationer i første gangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 15.000 kr. I anden gangstilfælde og i tredje gangstilfælde af overtrædelse af bestemmelserne forudsættes bøderne i normalsituationer udmålt til henholdsvis 20.000 kr. og 25.000 kr. Videre forudsættes det, at en overtrædelse af lovens formalitetskrav i § 6, stk. 1, om en registreringspligt straffes med bøde på ca. 5.000 kr.

Det tilsigtes, at der afhængig af overtrædelsens karakter og konsekvenser, herunder om der er tale om personskade eller betydelig risiko herfor, f.eks. svær forbrænding og/eller en meget risikabel stråledosis, kan blive tale om en større bøde.

Ved udmåling af bødestraffen, skal der lægges vægt på, at bøderne skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. Derudover skal blandt andet antallet af forekomne skader, forhøjet sundhedsrisiko, gentagen overtrædelse af reglerne og virksomhedens omsætning samt andre relevante forhold kunne tillægges vægt ved udmålingen af den konkrete bøde.

Det skal betragtes som en skærpende omstændighed ved udmåling af den enkelte bøde, hvis en overtrædelse er begået forsætligt eller groft uagtsomt, eller om overtrædelsen er sket med økonomisk vinding eller besparelse for øje for den pågældende selv eller andre, uanset om den økonomiske fordel er opnået eller alene er tilsigtet.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat – også i andre tilfælde end de, hvor ovennævnte skærpende omstændigheder gør sig gældende – bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angiv-

ne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

I *stk. 2*, fastsættes en bemyndigelse til ministeren for sundhed og forebyggelse til at kunne fastsætte regler om bødestraf for overtrædelse af de i medfør af § 4, stk. 8, udstedte regler om fastsættelse af krav til uddannelse og træning af personale i bemandede solcentre.

Stk. 3, indebærer, at også selskaber, foreninger, offentlige myndigheder, herunder kommuner, m.v. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af lovens § 4, stk. 1, nr. 1, § 4, stk. 5 og 6, og § 6, stk. 1.

Til § 10

Det foreslås i § 10, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. august 2014.

I § 10, *stk. 2*, fastsættes en overgangsbestemmelse for indehaveren, forpagteren eller foreningen, der stiller et solarium til rådighed ved lovens ikrafttrædelse, således at retsvirkningerne ved manglende registrering i § 6, stk. 1, 2. pkt., først finder anvendelse tre måneder efter, at loven er trådt kraft. Ved en sådan omstillingsperiode imødegås utilsigtede lukninger af solcentre på grund af ukendskab til registreringspligten. Indehaveren, forpagteren eller foreningen kan således drive solcentervirksomhed uden at være registrerede frem til den 31. oktober 2014.

Til § 11

Bestemmelsen angiver lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1. Figur 1

Bølgelængder (λ) nm	Vægtningsfaktor (Sλ)		Bølgelængder (λ) nm	Vægtningsfaktor (Sλ)		Bølgelængder (λ) nm	Vægtningsfaktor r (Sλ)	
	NMSC ^a	Erythema		NMSC ^a	Erythema		NMSC ^a	Erythema
250	0,010 900	1,000 000	300	0,991 996	0,648 634	350	0,000 394	0,000 708
251	0,011 139	1,000 000	301	0,967 660	0,522 396	351	0,000 394	0,000 684
252	0,011 383	1,000 000	302	0,929 095	0,420 727	352	0,000 394	0,000 661
253	0,011 633	1,000 000	303	0,798 410	0,338 844	353	0,000 394	0,000 638
254	0,011 888	1,000 000	304	0,677 339	0,272 898	354	0,000 394	0,000 617
255	0,012 158	1,000 000	305	0,567 466	0,219 786	355	0,000 394	0,000 596
256	0,012 435	1,000 000	306	0,470 257	0,177 011	356	0,000 394	0,000 575
257	0,012 718	1,000 000	307	0,385 911	0,142 561	357	0,000 394	0,000 556
258	0,013 007	1,000 000	308	0,313 889	0,114 815	358	0,000 394	0,000 537
259	0,013 303	1,000 000	309	0,253 391	0,092 469	359	0,000 394	0,000 519
260	0,013 605	1,000 000	310	0,203 182	0,074 473	360	0,000 394	0,000 501
261	0,013 915	1,000 000	311	0,162 032	0,059 979	361	0,000 394	0,000 484
262	0,014 231	1,000 000	312	0,128 671	0,048 306	362	0,000 394	0,000 468
263	0,014 555	1,000 000	313	0,101 794	0,038 905	363	0,000 394	0,000 452
264	0,014 886	1,000 000	314	0,079 247	0,031 333	364	0,000 394	0,000 437
265	0,015 225	1,000 000	315	0,061 659	0,025 235	365	0,000 394	0,000 422
266	0,015 571	1,000 000	316	0,047 902	0,020 324	366	0,000 394	0,000 407
267	0,015 925	1,000 000	317	0,037 223	0,016 368	367	0,000 394	0,000 394
268	0,016 287	1,000 000	318	0,028 934	0,013 183	368	0,000 394	0,000 380
269	0,016 658	1,000 000	319	0,022 529	0,010 617	369	0,000 394	0,000 367
270	0,017 037	1,000 000	320	0,017 584	0,008 551	370	0,000 394	0,000 355
271	0,017 424	1,000 000	321	0,013 758	0,006 887	371	0,000 394	0,000 343
272	0,017 821	1,000 000	322	0,010 804	0,005 546	372	0,000 394	0,000 331
273	0,018 226	1,000 000	323	0,008 525	0,004 467	373	0,000 394	0,000 320
274	0,018 641	1,000 000	324	0,006 756	0,003 597	374	0,000 394	0,000 309
275	0,019 065	1,000 000	325	0,005 385	0,002 897	375	0,000 394	0,000 299
276	0,019 498	1,000 000	326	0,004 316	0,002 333	376	0,000 394	0,000 288
277	0,019 942	1,000 000	327	0,003 483	0,001 879	377	0,000 394	0,000 279
278	0,020 395	1,000 000	328	0,002 830	0,001 514	378	0,000 394	0,000 269
279	0,020 859	1,000 000	329	0,002 316	0,001 462	379	0,000 394	0,000 260
280	0,021 334	1,000 000	330	0,001 911	0,001 413	380	0,000 394	0,000 251
281	0,025 368	1,000 000	331	0,001 590	0,001 365	381	0,000 394	0,000 243
282	0,030 166	1,000 000	332	0,001 333	0,001 318	382	0,000 394	0,000 234
283	0,035 871	1,000 000	333	0,001 129	0,001 274	383	0,000 394	0,000 226
284	0,057 388	1,000 000	334	0,000 964	0,001 230	384	0,000 394	0,000 219
285	0,088 044	1,000 000	335	0,000 810	0,001 189	385	0,000 394	0,000 211
286	0,129 670	1,000 000	336	0,000 688	0,001 148	386	0,000 394	0,000 204
287	0,183 618	1,000 000	337	0,000 589	0,001 109	387	0,000 394	0,000 197
288	0,250 586	1,000 000	338	0,000 510	0,001 072	388	0,000 394	0,000 191
289	0,330 048	1,000 000	339	0,000 446	0,001 035	389	0,000 394	0,000 184
290	0,420 338	1,000 000	340	0,000 394	0,001 000	390	0,000 394	0,000 178
291	0,514 138	1,000 000	341	0,000 394	0,000 966	391	0,000 394	0,000 172
292	0,609 954	1,000 000	342	0,000 394	0,000 933	392	0,000 394	0,000 166
293	0,703 140	1,000 000	343	0,000 394	0,000 902	393	0,000 394	0,000 160
294	0,788 659	1,000 000	344	0,000 394	0,000 871	394	0,000 394	0,000 155
295	0,861 948	1,000 000	345	0,000 394	0,000 841	395	0,000 394	0,000 150
296	0,919 650	1,000 000	346	0,000 394	0,000 813	396	0,000 394	0,000 145
297	0,958 965	1,000 000	347	0,000 394	0,000 785	397	0,000 394	0,000 140
298	0,988 917	1,000 000	348	0,000 394	0,000 759	398	0,000 394	0,000 135
299	1,000 000	0,805 378	349	0,000 394	0,000 733	399	0,000 394	0,000 130
						400	0,000 394	0,000 126

Tabellen er gengivet fra DS/EN 60335-2-27:2010 med tilladelse fra Fonden dansk Standard. Oversættelsen er foretaget af Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.